Ascensió del Senyor (A)

Text de l'Evangeli (*Mt* 28,16-20): En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat (...). Jesús s'acostà i els va dir: «(...) Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món».

L'Ascensió: el Crist rep l'homenatge del cel

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem com abans de pujar al cel amb el seu cos ressuscitat, Jesús mana a l'Església continuar amb la seva missió al món: d'aquí s'esdevé l'encàrrec de predicar l'Evangeli, ensenyar als pobles, fer nous deixebles i batejar.

El Crist retorna a la glòria de Déu i deixa de fer-se físicament visible. Després d'haver viscut entre nosaltres i de sacrificar-se amorosament per la nostra causa, Jesucrist ara és "ajagut" a la dreta del Pare: el cel li ret homenatge i el Pare accepta el sacrifici ofert per la nostra salvació. Jesús tornarà per tal de jutjar els vius i els difunts, i el seu regne no tindrà fi. Mentrestant, Ell no ens abandona, sinó que per l'Esperit Sant és i serà sempre amb nosaltres, fins el fi del món.

—Us alabem, Pare, perquè en el Crist ens doneu la vida i la gràcia. Us demanem que ens concediu de participar algun dia de la glòria que el vostre Fill ja posseeix en plenitud.

En l'Ascensió de Jesús, el seu "anar-se'n" és un "venir", un nou mode de proximitat

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Jesús que s'acomiada no va a cap lloc d'un astre llunyà. Ell entra en la

comunió de vida i poder amb el Déu vivent, en la situació de superioritat de Déu sobre tot espai. Per això, "no s'ha marxat", sinó que, en virtut del mateix poder de Déu, ara és sempre present juntament amb nosaltres i per nosaltres.

En els discursos d'acomiadament en l'Evangeli de Joan, Jesús diu precisament això als seus deixebles: "Me'n vaig i torno a vosaltres". Aquí està sintetitzada meravellosament la peculiaritat de "l'anar-se'n" de Jesús, que és al mateix temps el seu "venir", i amb això queda explicat també el misteri en relació a la creu, la resurrecció i l'ascensió. El seu "anar-se'n" és precisament, així, un "venir", un nou mode de proximitat, de presència permanent, que Joan posa també en relació amb l'alegria, esmentada en l'Evangeli de Lluc.

—Ell no es troba ara en un sol lloc, sinó que és present al costat de tots, i tots el poden invocar en tot lloc i al llarg de la història.

L'Ascensió: Jesús, junt al Pare, sempre ens veu i ens escolta

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesús és junt al Pare, no es troba lluny, sinó a prop de nosaltres. En l'Evangeli hi ha un petit relat molt bonic (cf. Mc 6,45-52), en el que Jesús anticipa durant la seva vida terrenal aquest mode de proximitat.

Després de la multiplicació dels pans, el Senyor ordena als seus deixebles que pugin a la barca, mentre Ell acomiada la gentada. Després es retira "a la muntanya" per a pregar. Per tant, els deixebles es troben sols a la barca. Tenien el vent en contra, la mar agitada. Estan amenaçats per la força de les onades i de la borrasca. El Senyor sembla estar llunyà, fent oració en la seva muntanya. Però com que està prop del Pare, Ell els veu. I perquè els veu, va cap a ells tot caminant sobre el mar, puja a la barca amb ells i fa possible la travessia fins el seu destí.

—Aquesta és una imatge per al temps de l'Església. El Senyor està "en la muntanya" del Pare. Per això veu i pot pujar en qualsevol moment a la barca de la nostra vida. Podem invocar-lo sempre, estant certs que Ell sempre ens veu i sempre ens escolta!